

představuje dědic jen zůstavitele a proti třetí osobě považují se oba za osobu *jednou* (§ 547 obč. zák.). Nelze tedy v tomto sporu důvodně za to míti, že nárok byl uplatňován zaměstnancem proti osobě od zaměstnavatele odlišné. Uplatňují-li žalobci v žalobě nárok na zaplacení odměny za práce spojené s ošetřováním Karla P-a v jeho nemoci, tvrdíce, že k tomuto ošetřování byli sjednáni Karlem P-em a jeho manželkou Annou, odvozují zažalovaný nárok zřejmě z pracovního poměru založeného soukromou smlouvou, pročez je dána příslušnost pracovního soudu podle § 1 zák. č. 131/31 sb. z. a n. Tato příslušnost je výlučná (§ 1 cit. zák.), a věci přikázané k příslušnosti pracovních soudů nemohou býti vzneseny na řádné soudy (§ 104 j. n.). Právem odmítl tedy první soud žalobu vznesenou u nezhojitelně nepřislušného okresního soudu (§ 43 j. n.), zrušiv řízení, počínajíc doručením žaloby jako zmatečné (§ 477 č. 3 c. ř. s.).

Čís. 13725.

Předmětem stížnosti podle § 68 ex. ř. nemůže býti právní otázka, kdo jest držitelem obchodu, v němž byly peníze zabaveny, a komu zabavené peníze náležejí, nýbrž lze rozhodovati jen o tom, zda postup výkonného orgánu při výkonu exekuce byl správný. Tomu tak je, byla-li exekuce vykonána v obchodní místnosti, jež v žádosti exekuční byla označena jako místnost dlužníka a v níž dlužník byl také zastižen. Tvrdí-li třetí, že zabavené peníze náležejí jemu, musí to dokázati ve sporu a jeho námítky proti výkonu exekuce, i když jeho jméno drobným písmem na výkladní skříni obchodu pod reklamou bylo vyznačeno, musí zůstatí bez povšimnutí.

(Rozh. ze dne 1. září 1934, R I 793/34.)

V exekuční věci proti manželům U-ovým zabavil výkonný orgán peněžitou hotovost v krámě, jenž byl v exekuční žádosti vyznačen jako místnost dlužníka. Ke stížnosti Josefa R-a, v níž stěžovatel uplatňoval, že byly zabaveny jeho peníze, exekuční soud zabavení zrušil. *Důvody:* Rozhodnutí spočívá na sdělení okresního úřadu v L., podle něhož provozuje Josef R. živnost řeznickou a uzenářskou se stanovištěm v domě čp. 14. Podotknouti však jest, že soudnímu vykonavateli nelze předsevzetí výkonu vytknouti. Podle jeho výpovědi není řeznický obchod R-ův označen tak, by nebylo pochybnosti, komu náleží, dlužníci manželé Richard a Alžběta U-ovi byli v době výkonu v krámě přítomni a zaměstnání jako prodavači, naproti tomu Josef R. přítomen nebyl. Ježto zabavení lze snadněji omeziti než rozšířiti, po případě znovu provésti, bylo podle názoru soudu povinností výkonného orgánu, zabaviti a odebranou hotovost až do vyšetření věci u soudu uložit, což se též stalo. *Rekursní soud* změnil napadené usnesení tak, že nevyhověl stížnosti podané Josefem R-em podle § 68 ex. ř. a poukázal Josefa R-a s jeho nároky na pořad práva. *Důvody:* Napadené usnesení vyhovělo stížnosti podle § 68 ex. ř. a zrušilo výkon jako nepřípustný. Vymáhající stranou podaný recurs je oprávněn. Podle údajů exekučního návrhu mají povinní byt a obchod v domě čp. 14 a v tomto domě byla exekuce

také vykonána. Výkonný orgán za šetření byv slyšen, udal, že nad dveřmi krámu nebyla tabule označující, komu obchod patří, a mohl tudíž vykonavatel tím spíše býti míněn, že obchod patří povinným, když tito v krámě byli přítomni a odepřeli zaplacení vymáhané pohledávky, pročez právě exekutor přikročil k výkonu exekuce a peníze odňal z pokladny v krámě. Dotud proto postup vykonavatele byl správný. Nesprávné však bylo jeho další počínání, že odejmutou částku neodvedl na stvrzenku přítomnému zástupci jediného věřitele, jak předpisuje § 261 první odstavec ex. ř. Odchylný se vyjímecné ustanovení § 261 druhý odstavec ex. ř. nemá tu místa, poněvadž pohledávka jediného věřitele byla známa a věřitel dlužní úpis neměl vydati. Složení peněz u soudu odporovalo tudíž § 261 odst. 1 ex. ř. Byla-li však exekuce podle zákona vykonána, nebyla stížnost dle § 68 ex. ř. oprávněna a nebylo jí vyhověti, pročez rekursu muselo býti vyhověno. Stěžovateli Josefu R-ovi dává soud na vůli, by uplatňoval svá práva pořadem procesním, by procesní soudce rozhodl o pletichách manželů U-ových, Alžběty U-ové ml. a snad i Josefa R-a, jak vysvítají ze zprávy městské rady v L.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu Josefa R-a.

Důvody:

Dovolací rekurent Josef R., který by byl dotčen ve svých právech výkonem exekuce, si stěžuje do usnesení rekursního soudu, jímž byla zamítnuta jeho žádost o zrušení výkonu exekuce zabavením hotovosti 1.685 Kč z toho důvodu, že prý je to částka jemu náležející a byla zabavena neprávem v jeho obchodě. Dovolací rekurs však odůvodněn není a poukazuje se dovolací rekurent na správné odůvodnění druhé stolice, jež dovolacím rekurem není nijak vyvráceno. Předmětem žádosti podle § 68 ex. ř. nemůže býti řešení právní otázky, kdo jest držitelem obchodu a komu náležejí zabavené peníze, nýbrž může býti rozhodováno jen o tom, zda postup výkonného orgánu při výkonu exekuce byl správný. Po té stránce bylo rekursním soudem zjištěno, že exekuce byla vykonána v obchodní místnosti, jež v žádosti exekuční byla jako místnost dlužníků označena a v níž dlužníci byli také zastíženi. Správně musil proto výkonný orgán věci v označeném obchodě se nacházející a tedy i peníze považovati za věci, jež jsou v moci dlužníka a jich zabavení odpovídá předpisu § 253 ex. ř. a čl. 66 a 67 instrukce pro výkonné orgány. Tvrdí-li Josef R., že zabavené věci náležejí jemu, musí své právo dokázati ve sporu a jeho námitky proti výkonu exekuce, i když snad jeho jméno drobným písmem na výkladní skříni pod reklamou bylo vyznačeno, musí zůstat bez povšimnutí.

Čís. 13726.

Ani právo předkupní (§§ 1072—1079 obč. zák.), ani právo svého druhu, jež se podobá předkupnímu právu, není majetkovým právem ve smyslu § 331 ex. ř.

(Rozh. ze dne 1. září 1934, R I 1051/34.)